

El Suprem confirma la partició de les Formigues entre Palamós i Palafrugell

Desestima el recurs de l'Ajuntament palamosí i el condemna a pagar les costes de la Generalitat i de l'altre consistori

Les illes Formigues les integren 16 illots, cinc dels quals pertanyen a Palamós i la resta, a Palafrugell.

GIRONA | CARLES TORRAMADÉ

El Tribunal Suprem ha posat punt i final a la disputa de l'Ajuntament de Palamós per assumir la sobirania total de l'arxipèlag de les illes Formigues: ha desestimat el recurs de cassació que va interposar contra la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya que confirmava la divisió establerta pel Departament de Governació de repartir-les. És a dir, els illots seguiran dividits entre Palamós i Palafrugell d'acord amb la partició publicada al Diari Oficial de la

Generalitat de Catalunya del 3 juliol de 2009: dels 16 illots, l'Illa Gran i els illots propers (corresponents als números de l'1 al 5), són de Palamós; mentre que sa Planassa, sa Corba, s'escull Llagoster i els esculls de Fora (del número 6 al 16), són del municipi de Palafrugell. A més de desestimar el recurs de Palamós, el Suprem condemna aquest ajuntament a pagar les costes d'aquest procés de l'Ajuntament de Palafrugell i la Generalitat, fins a un màxim de 4.000 euros per a cadascun.

L'alcalde de Palamós, Teresa Ferrés (PSC), ha manifestat que "hem defensat fins al final (la sobirania total sobre les Formigues) perquè entenem que és territori palamosí, davant la decisió salomònica de la Generalitat". Després d'arribar a la darrera instància judicial, a Palamós només li queda "acatar" la sentència del Suprem. Per la seva banda, l'alcalde de Palafrugell, Juli Fernández (PSC), s'ha mostrat "satisfet" perquè la justícia ha confirmat la proposta de "consens" de la Generalitat, "que vam acceptar des del primer moment". Fernández ha afegit que "no érem partidaris de judicialitzar aquest tema".

El Suprem ratifica la sentència del TSJC, que fonamenta el repartiment de les illes Formigues en un document del 4 de setembre de 1717, Concòrdia relativa a la divisió dels termes i jurisdiccions de Palafrugell i Palamós.

L'Ajuntament de Palamós sostenia que aquest acord entre els dos municipis establia el règim d'ús i d'aprofitament de la pesca de les illes, no de domini. No obstant això, el Suprem accepta el criteri del Tribunal Superior de Justícia que aquest document té major credibilitat en ser un acord notarial. A més, quant a l'argument de Palamós que la Concòrdia només parla dels usos, el Suprem recorda que s'hi pot llegir: "Les illes Formigues quedaran comunes entre els dos pobles de Palamós i el seu comtat i Palafrugell i el seu terme".

En el procés a l'alt tribunal català, Palamós va aportar una sentència arbitral del rei Martí I del 1400 que situava el límit entre els dos municipis al cap Roig, molt al nord les illes, per la qual cosa podia interpretar-se que quedaven de Palamós. No obstant això, la sentència del TSJC recordava que el document "no menciona les illes".

Palamós va aportar dos documents més: la declaració d'un pescador l'agost de 1734, que diu que va naufragar a les illes Formigues, "als mars del terme de Palamós"; i un altre d'un patró d'una embarcació que va combatre contra un vaixell el 22 de juny de 1757, els ocupants del qual van ser apresats per l'ajuntament palamosí en anar a les Formigues.

Segons el TSJC, els documents que aporta Palamós són un "cúmulo de presuncions, davant la seguretat i la força que representa el pacte davant notari (la Concòrdia de 1717)", i per la qual cosa li dona major credibilitat. En aquest àmbit, el TSJC va reconèixer a Palamós "l'esforç dialèctic i d'investigació realitzat en defensa dels seus

interessos".

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/baix-emporda/2015/02/21/suprem-confirma-particio-formigues-palamos/711204.html?utm_source=rss